

ВАРЛАМ ШАЛАМОВ

ПО СНЕГА

Превод от руски: Александър Талаков, 1994

chitanka.info

Как се утъпква път през снежната целина? От пред върви човек, поти се и ругае, едва мести краката си и непрекъснато затъва в пухкавия сняг. Върви дълго и оставя след себе си неравни черни ями. Уморява се, ляга върху снега, свива си цигара и димът от махорката се стели на синьо облаче над блестящия бял сняг. Човекът вече е отминал нататък, а облачето продължава да виси там, където е почивал — въздухът е почти неподвижен. Пътищата винаги се прокарват в тихи дни, за да не засипят ветровете хорския труд. Човек сам си определя ориентирите в снежния безкрай — някоя скала или високо дърво; той насочва тялото си по снега както кърмчията лодката си по реката от нос към нос.

По прокараната тясна, несигурна следа се движат рамо до рамо в редица пет-шест души. Те стъпват покрай следата, но не в нея. Когато стигат до предварително набелязаното място, тръгват обратно и отново вървят така, че да утъпчат снежната целина, мястото, където още никой не е стъпил. Пътят е прокаран. По него могат да се движат хора; кервани от шейни, трактори. Ако хората бяха следвали точно стъпките на първия тръгнал, би се получила добре очертана, но едва проходима тясна пъртина, а не път — ями, по които да се върви е по-трудно, отколкото по целината. На първия му е най-тежко; когато остане без сили, на негово място излиза друг от челната петица. От тръгналите по следите всеки, дори най-дребният, най-слабият, трябва да стъпи на късче снежна целина, а не в чуждата следа. А с трактори и коне пътуват не писателите, а читателите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.